

at nå den fornødne enighed om forudsætningerne for og konsekvenserne af et skandinavisk forsvarsforbund.

Under disse forhold besluttede regeringen den 4. marts 1949, at udenrigsministeren skulle rejse til Washington for ved direkte kontakt med den amerikanske regering at tilvejebringe det bedst mulige grundlag for Danmarks endelige stillingtagen til Atlantpagten.

I Washington havde udenrigsministeren en række samtaler med den amerikanske statssekretær og hans rådgivere. Statssekretæren understregede, at den Nordatlantiske Traktats formål var at opretholde freden, og at den var af *rent defensiv karakter*, ligesom den var udarbejdet i nøje overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt.

Den 17. marts 1949 modtog Danmark gennem den henværende amerikanske chargé d'affaires officiel indbydelse fra regeringerne i Amerikas Forenede Stater, Belgien, Canada, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene, Norge og Storbritannien til sammen med dem i begyndelsen af april måned, antagelig den 4. april, i Washington at underskrive foranstående traktat. Regeringerne i Island, Italien og Portugal fik en tilsvarende indbydelse.

Traktatens indhold.

Indledning

Deltagerne i denne traktat bekræfter påny deres tillid til formålene og grundsætningerne i De Forenede Nationers pagt og deres ønske om at leve i fred med alle nationer og alle regeringer.

De er fast besluttede på at sikre deres folks frihed, fælles traditioner og kultur hvilende på demokratiets og den personlige friheds grundsætninger og på lov og ret.

Deres stræben er at fremme stabilitet og velfærd i det nordatlantiske område.

De er besluttede på at forene deres kræfter til kollektivt forsvar og til bevarelse af fred og sikkerhed.

I overensstemmelse hermed er de blevet enige om nedenstående Nordatlantiske Traktat: